

ด่วนที่สุด

ที่ สทช ๑๐๐๑/ ๒๕๖๑

สำนักงาน กสทช.

๘๗ พหลโยธิน สามเสนใน

พญาไท กทม. ๑๐๔๐๐

๒๒ มิถุนายน ๒๕๖๑

เรื่อง ขอคัดค้านความไม่เป็นกลางและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

เรียน นายวิษณุ วัลญญู กรรมการและเลขาธิการ กรรมการสรรหากรรมการ กสทช.

- อ้างถึง
๑. หนังสือคณะกรรมการสรรหากรรมการ กสทช. ลับ ด่วนที่สุด ที่ สว (กสทช) ๐๐๐๘/(ส) ๒๗๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๑ เรื่อง ขอข้อมูลและเชิญเข้าร่วมประชุม
  ๒. ประกาศคณะกรรมการสรรหากรรมการ กสทช. เรื่อง การเปิดรับข้อมูล ข้อเท็จจริง
  ๓. หนังสือสำนักงาน กสทช. ด่วนที่สุด ที่ สทช ๑๐๐๑/๒๔๑๑๙ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ขอคัดค้านและโต้แย้งการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายของคณะกรรมการสรรหา
  ๔. หนังสือสำนักงาน กสทช. ด่วนที่สุด ที่ สทช ๑๐๐๑/๒๔๑๒๒ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ขอคัดค้านและโต้แย้งการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายของคณะกรรมการสรรหา
  ๕. หนังสือสำนักงาน กสทช. ด่วนที่สุด ที่ สทช ๑๐๐๑/๒๔๑๒๓ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ขอคัดค้านและโต้แย้งการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายของคณะกรรมการสรรหา
  ๖. หนังสือสำนักงาน กสทช. ด่วนที่สุด ที่ สทช ๑๐๐๑/๒๓๔๐๖ ลงวันที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ขอคัดค้านและโต้แย้งอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหา
  ๗. หนังสือสำนักงาน กสทช. ด่วนที่สุด ที่ สทช ๑๐๐๑/๒๔๑๒๖ ลงวันที่ ๒๖ พฤษภาคม ๒๕๖๑ เรื่อง ขอคัดค้านและโต้แย้งการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายของคณะกรรมการสรรหา
  ๘. บันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ลับ เรื่องเสร็จที่ ๑๐๐๕ - ๑๐๐๖/๒๕๖๘ เรื่อง การดำรงตำแหน่งประธานและกรรมการ กสทช.

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๕ - ๒๗/๒๕๕๕
  ๒. หนังสือสำนักงาน กสทช. ด่วนที่สุด ที่ สทช ๑๐๐๑/๒๕๒๖๒ ลงวันที่ ๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๑ เรื่อง ขอให้พิจารณาและมีคำสั่งให้คณะกรรมการสรรหา กสทช. ยุติการดำเนินการเนื่องจากไม่มีอำนาจตามกฎหมายฯ

ตามที่คณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (คณะกรรมการสรรหาฯ) ได้มีหนังสือถึงข้าพเจ้า โดยอ้างว่าตนมีหน้าที่และอำนาจในการพิจารณาประเด็นคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของข้าพเจ้า ตามมาตรา ๑๕/๑ ประกอบมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ) ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเสนอเรื่องเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้ารับการสรรหาหรือผู้ได้รับการคัดเลือกเป็น

กรรมการ ...

กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๔ (ระเบียบคณะกรรมการสรรหาฯ) และได้ดำเนินการพิจารณาทางปกครอง เช่น การประชุมเพื่อวินิจฉัยอำนาจของตนเองเมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๙ การประชุมเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๙ และการออกหนังสือขอข้อมูลและเชิญเข้าร่วมประชุมเพื่อเรียกให้ข้าพเจ้าชี้แจง ส่งข้อมูล และเข้าให้ถ้อยคำ ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ รวมตลอดถึงการออกประกาศเปิดรับข้อมูลหรือข้อเท็จจริงจากบุคคลทั่วไปเพื่อประกอบการพิจารณาตามหนังสือที่อ้างถึง ๒ อันเป็นการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมาย เนื่องจากคณะกรรมการสรรหาฯ ไม่มีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายที่จะดำเนินการกับผู้ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาและหรือได้รับการโปรดเกล้าฯ ให้ดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (กรรมการ กสทช.) แล้ว นั้น

ข้าพเจ้า ศาสตราจารย์คลินิกสโรดม บุญใบชัยพลภักดิ์ ประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ประธานกรรมการ กสทช.) ขอคัดค้านความไม่เป็นกลางและอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาฯ ในการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับการพิจารณาประเด็นคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของข้าพเจ้า หรือการดำเนินกระบวนการใดๆ ที่อาจมีผลกระทบต่อสถานะการดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กสทช. ของข้าพเจ้า ตามมาตรา ๑๓ และมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. ๒๕๓๙ (พระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ) ดังที่จะได้เรียนต่อไปในหนังสือฉบับนี้ ทั้งนี้ การคัดค้านครั้งนี้มิได้หมายความว่าข้าพเจ้ายอมรับว่าคณะกรรมการสรรหาฯ มีหน้าที่และอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ที่จะกลับมาดำเนินการไต่สวน รวบรวมพยานหลักฐาน เรียกให้ข้าพเจ้าชี้แจง หรือวินิจฉัยประเด็นเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของข้าพเจ้าภายหลังจากที่ข้าพเจ้าได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาและได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กสทช. แล้วแต่อย่างใด

๑. คณะกรรมการสรรหาฯ มีเหตุไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ

ตามที่คณะกรรมการสรรหาฯ ได้มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๙ และมีมติเสียงข้างมากกว่า คณะกรรมการสรรหาฯ มีหน้าที่และอำนาจในการวินิจฉัยคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้ารับการสรรหา หรือผู้ได้รับการคัดเลือกให้ดำรงตำแหน่งกรรมการ กสทช. ตามมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ นั้น ข้าพเจ้าขอเรียนว่ามติดังกล่าวเป็นการอ้างอำนาจที่เกินกว่าที่กฎหมายกำหนด เนื่องจากข้าพเจ้ามิได้อยู่ในสถานะเป็น “ผู้สมัครเข้ารับการสรรหา” หรือ “ผู้ได้รับการคัดเลือก” ในชั้นของคณะกรรมการสรรหาฯ อีกต่อไป หากแต่เป็นผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาและเป็นผู้ที่ได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กสทช. แล้ว

ต่อมา ข้าพเจ้าจึงได้มีหนังสือโต้แย้งและคัดค้านการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาฯ โดยยืนยันว่า คณะกรรมการสรรหาฯ เป็นคณะกรรมการเฉพาะกิจซึ่งมีหน้าที่และอำนาจจำกัดอยู่เฉพาะในกระบวนการสรรหา เมื่อคณะกรรมการสรรหาฯ ได้ดำเนินการคัดเลือกและเสนอรายชื่อผู้ได้รับการคัดเลือกไปยังวุฒิสภาแล้ว และต่อมาได้มีการดำเนินการตามขั้นตอนจนมีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งประธานกรรมการ กสทช. และกรรมการ กสทช. แล้ว ภารกิจและหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาฯ ย่อมสิ้นสุดลงตามกฎหมาย ทั้งนี้ ตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๕ - ๒๗/๒๕๕๕ (สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑) และตามที่ข้าพเจ้าได้โต้แย้งคัดค้านไว้ในหนังสือที่อ้างถึง ๓ - ๗

อย่างไรก็ตาม แม้ข้าพเจ้าจะได้โต้แย้งและคัดค้านแล้ว คณะกรรมการสรรหาฯ ยังคงดำเนินการต่อไป โดยมีการประชุมเมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๙ และมีมติให้ข้าพเจ้าชี้แจงและส่งข้อมูล รวมทั้งให้ข้าพเจ้าเข้าให้ถ้อยคำชี้แจงต่อคณะกรรมการสรรหาฯ ในวันที่ ๒๓ มิถุนายน ๒๕๖๙ และวันที่ ๒๖ มิถุนายน ๒๕๖๙ ตามลำดับ นอกจากนี้ คณะกรรมการสรรหาฯ ยังได้มีการออกประกาศเปิดรับข้อมูลและข้อเท็จจริงจากบุคคลทั่วไปเพื่อประกอบการพิจารณาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของข้าพเจ้า ตามหนังสือที่อ้างถึง ๑ และ ๒

ด้วยเหตุนี้ ข้าพเจ้าจึงได้มีหนังสือต่อประธานวุฒิสภา ขอให้พิจารณาข้อเท็จจริงและข้อกฎหมายดังกล่าว และขอให้ดำเนินการตามหน้าที่และอำนาจเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาฯ ยุติการดำเนินการที่ปราศจากฐานอำนาจตามกฎหมาย เนื่องจากการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาฯ ในเรื่องนี้มิใช่เพียงการดำเนินการที่กระทบต่อข้าพเจ้าเท่านั้น หากยังเป็นการก้าวล่วงหรือกระทบต่ออำนาจหน้าที่ของประธานวุฒิสภามาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ด้วย ซึ่งมีสาระสำคัญว่า ประเด็นลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ นั้น มาตรา ๑๘ ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะว่า ในกรณีผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภายังมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ อยู่ให้ผู้นั้นแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพดังกล่าวแล้ว ต่อประธานวุฒิสภายามเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ดังนั้น ประธานวุฒิสภาจึงเป็นผู้ที่กฎหมายกำหนดให้มีบทบาทและอำนาจเกี่ยวกับการรับและพิจารณาหลักฐานตามมาตรา ๑๘ ประกอบกับมาตรา ๘ มิใช่คณะกรรมการสรรหาฯ ซึ่งมีอำนาจตามมาตรา ๗ เท่านั้น รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

เมื่อข้าพเจ้าได้ยื่นหนังสือต่อประธานวุฒิสภาเพื่อขอให้พิจารณาและดำเนินการให้คณะกรรมการสรรหาฯ ยุติการดำเนินการดังกล่าวแล้ว คณะกรรมการสรรหาฯ ย่อมอยู่ในฐานะเป็นคู่กรณีเองตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ มิได้อยู่ในฐานะเจ้าหน้าที่หรือคณะกรรมการผู้พิจารณาที่เป็นกลางอีกต่อไป เพราะคณะกรรมการสรรหาฯ กลายเป็นผู้ซึ่งการกระทำของตนเองถูกโต้แย้งและถูกขอให้ประธานวุฒิสภาพิจารณาระงับหรือสั่งให้ยุติการดำเนินการ ในขณะที่เดียวกัน คณะกรรมการสรรหาฯ กลับยังจะเป็นผู้พิจารณา รวบรวมพยานหลักฐาน เรียกให้ข้าพเจ้าชี้แจง รับฟังข้อมูล และวินิจฉัยประเด็นที่เกี่ยวข้องโดยตรงกับความชอบด้วยกฎหมายของการใช้อำนาจของตนเอง กรณีจึงมีลักษณะเป็นการที่ผู้ถูกโต้แย้งในความชอบด้วยกฎหมายของการกระทำ กลับมาเป็นผู้พิจารณาเรื่องการกระทำของตนเองที่ถูกโต้แย้งนั่นเอง ซึ่งขัดแย้งต่อมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ที่มีวัตถุประสงค์เพื่อคุ้มครองความเป็นกลาง ความเป็นธรรม และความน่าเชื่อถือของกระบวนการพิจารณาทางปกครอง มิให้ผู้ที่มีความขัดแย้งโดยตรงหรือมีส่วนได้เสียในผลแห่งการพิจารณา เป็นผู้ทำหน้าที่พิจารณาในเรื่องนั้น

ดังนั้น เมื่อคณะกรรมการสรรหาฯ มีกรณีตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ คณะกรรมการสรรหาฯ จึงต้องหยุดการพิจารณาเรื่องไว้ก่อนตามมาตรา ๑๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ

๒. การดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาฯ มีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง

นอกจากเหตุคัดค้านตามมาตรา ๑๓ (๑) แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ดังที่ได้กล่าวข้างต้นแล้ว กรณียังมี “เหตุอื่นใด” เกี่ยวกับการดำเนินการของคณะกรรมการสรรหาฯ ซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๖

แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ด้วยกล่าวคือ คณะกรรมการสรรหาฯ ได้อ้างว่าตนมีอำนาจในการพิจารณาประเด็นเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของข้าพเจ้าตามมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ทั้งที่ตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๕ - ๒๗/๒๕๕๕ ได้วินิจฉัยไว้โดยชัดแจ้งว่า “การที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาเฉพาะเมื่อมีเหตุที่ต้องมีการเลือกและแต่งตั้งกรรมการ เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการสรรหาเพื่อเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาลงมติคัดเลือกพร้อมกับรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการคัดเลือกตนเองของสมาคม สถาบัน หรือองค์กรต่าง ๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้อีกส่วนหนึ่ง เท่านั้น คณะกรรมการสรรหาฯ มิได้อำนาจหน้าที่ในการสรรหาเพื่อคัดเลือกกรรมการ โดยตรงแต่อย่างใด เมื่อการดำเนินการสรรหาเสร็จสิ้นแล้ว ภารกิจของคณะกรรมการสรรหาในครั้งนั้นก็สิ้นสุดลง การทำหน้าที่ของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการเป็นกรรมการสรรหาในครั้งนั้นก็สิ้นสุดลงด้วย ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคสอง ยังได้บัญญัติห้ามมิให้กรรมการสรรหาสมัครเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติมาตราใด กำหนดให้กรรมการสรรหาฯ มีหน้าที่ในทางบริหารงาน หรือเป็นที่ปรึกษา หรือเข้าไปก้าวล่วงแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. หรือสำนักงาน กสทช. ได้” ซึ่งหลักการดังกล่าวเป็นการวางขอบเขตอำนาจของคณะกรรมการสรรหาฯ อย่างชัดเจนว่า คณะกรรมการสรรหาฯ มิได้อำนาจต่อเนื่องภายหลังการสรรหาเสร็จสิ้น และไม่อาจกลับมาใช้อำนาจในลักษณะที่กระทบต่อสถานะหรือการปฏิบัติหน้าที่ของผู้ซึ่งได้รับการแต่งตั้งและดำรงตำแหน่งแล้ว จึงถือได้ว่าประเด็นการสิ้นสุดอำนาจของคณะกรรมการสรรหาฯ ดังกล่าวได้รับการวินิจฉัยโดยองค์กรที่มีอำนาจสูงสุดตามกฎหมาย ซึ่งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์กรอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ตามมาตรา ๒๑๑ วรรคสี่ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ซึ่งท่านทราบเรื่องนี้อย่างดีแล้ว รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑

เมื่อศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยไว้แล้วว่าภารกิจของคณะกรรมการสรรหาฯ สิ้นสุดเมื่อการสรรหาเสร็จสิ้น และไม่มีความหมายให้อำนาจเข้าไปก้าวล่วงหรือแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของกรรมการ กสทช. หรือสำนักงาน กสทช. การที่คณะกรรมการสรรหาฯ ยังคงอ้างอำนาจกลับมาดำเนินการต่อข้าพเจ้าในฐานะประธานกรรมการ กสทช. ภายหลังการแต่งตั้งแล้ว จึงเป็นการกระทำที่มีขอบด้วยกฎหมายตามคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญดังกล่าว

นอกจากนี้ การที่คณะกรรมการสรรหาฯ ได้อ้างอิงบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาลับ เรื่องเสร็จที่ ๑๐๐๕ - ๑๐๐๖/๒๕๖๘ เรื่อง การดำรงตำแหน่งประธานและกรรมการ กสทช. ตามหนังสือที่อ้างถึง ๘ และตีความในลักษณะขยายความเพื่อให้ตนมีอำนาจ อันเป็นการขัดแย้งกับคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญข้างต้นแล้ว ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาดังกล่าวยังขัดแย้งกันเองกับความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสร็จที่ ๑๓๕/๒๕๔๔ ที่ได้วินิจฉัยในประเด็นอำนาจคณะกรรมการสรรหาฯ ในทำนองเดียวกันว่า “พระราชบัญญัติสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๔๓ ไม่มีบทบัญญัติใดกำหนดไว้ว่าคณะกรรมการสรรหาฯ จะหมดหน้าที่เมื่อใด แต่จากถ้อยคำของ มาตรา ๖ (๑) ที่ขึ้นต้นว่า “เมื่อมีกรณีต้องเลือกสมาชิก” และเมื่อพิจารณาหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาฯ ที่จะต้องดำเนินการคัดเลือกสมาชิกด้วยหลักเกณฑ์ และวิธีการสรรหาต่างๆ ประกอบกับเมื่อพิจารณา มาตรา ๖ (๕) ซึ่งบัญญัติว่า เมื่อได้คัดเลือกสมาชิกครบถ้วนทุกกลุ่มแล้วให้สำนักงานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจ

และสังคมแห่งชาติเสนอรายชื่อต่อนายกรัฐมนตรี เพื่อดำเนินการประกาศรายชื่อสมาชิกในราชกิจจานุเบกษา คณะกรรมการสรรหาจึงหมดหน้าที่เมื่อกระบวนการสรรหาสมาชิกสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สิ้นสุดลงแล้ว คือ ประกาศรายชื่อสมาชิกในราชกิจจานุเบกษา” จึงแสดงให้เห็นชัดเจนว่าความเห็นของ คณะกรรมการกฤษฎีกาขัดแย้งกันเองและไม่อาจรับฟังได้

ดังนั้น ตามเหตุและผลข้างต้นจึงเป็นกรณีที่มีศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำวินิจฉัยชี้ขาดเกี่ยวกับ อำนาจของคณะกรรมการสรรหาฯ ไว้แล้วจึงย่อมผูกพันทุกองค์กร ประกอบทั้งความเห็นของคณะกรรมการ กฤษฎีกาไม่มีสถานะเป็นกฎหมาย ทั้งหากถือว่าความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกามีผลผูกพันเฉพาะ ผู้เกี่ยวข้องนั้น ความเห็นดังกล่าวก็ได้ขัดและแย้งกันเองและไม่อาจรับฟังได้ เมื่อไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติแห่ง กฎหมายใดกำหนดให้คณะกรรมการสรรหาฯ มีอำนาจวินิจฉัยคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ คณะกรรมการสรรหาฯ ย่อมไม่มีอำนาจที่จะตีความกฎหมาย ในทางขยายความเพื่อให้ตนมีอำนาจแต่อย่างใด

ด้วยเหตุนี้ การที่คณะกรรมการสรรหาฯ ดำเนินการตรวจสอบข้อเท็จจริงตามมาตรา ๘ แห่ง พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ โดยไม่พิจารณาคำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๕ - ๒๗/๒๕๕๕ และความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาในเรื่องเสรีที่ ๑๓๕/๒๕๔๔ ย่อมถือว่ามีสภาพร้ายแรง อันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลาง ซึ่งมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการ ทางปกครองฯ กำหนดไว้ชัดเจนว่าจะทำการพิจารณาทางปกครองในเรื่องนั้นไม่ได้

๓. คณะกรรมการสรรหาฯ ไม่มีอำนาจวินิจฉัยประเด็นตามมาตรา ๘ แห่งพระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ

อำนาจวินิจฉัยคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามที่ คณะกรรมการสรรหาฯ อ้างตาม มาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ประกอบกับระเบียบคณะกรรมการสรรหาฯ มีขอบเขตจำกัดอยู่ในกรอบการพิจารณาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๖ และมาตรา ๗ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ เท่านั้น แต่ไม่ครอบคลุมถึงประเด็นตามมาตรา ๘ แต่อย่างใด

นอกจากนี้ การกล่าวอ้างว่าคณะกรรมการสรรหาฯ มีอำนาจตามมาตรา ๑๖ วรรคห้า ประกอบ มาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ยังขัดและแย้งกับข้อกฎหมายกล่าวคือ บทบัญญัติ ทั้งสองมาตราดังกล่าวเป็นเพียงบทกำหนด “ผล” และ “วิธีดำเนินการ” เมื่อมีเหตุทางกฎหมายเกิดขึ้นแล้ว มิใช่บทบัญญัติที่ให้อำนาจคณะกรรมการสรรหาฯ เป็นผู้ไต่สวนหรือวินิจฉัยให้เกิดเหตุขึ้นขึ้นเอง กล่าวคือ มาตรา ๑๘ กำหนดผลทางกฎหมายว่า หากผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาซึ่งยังมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๘ ไม่ได้แสดงหลักฐานภายในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด ให้ถือว่าสละสิทธิและให้ดำเนินการ สรรหาใหม่ โดยให้นำมาตรา ๑๖ วรรคห้า มาใช้บังคับโดยอนุโลม ซึ่งเมื่อข้อเท็จจริงปรากฏว่าข้าพเจ้าได้แสดง หลักฐานต่อประธานวุฒิสภาภายในกำหนดตามมาตรา ๑๘ แล้ว ย่อมไม่มีประเด็นว่าข้าพเจ้าได้สละสิทธิ แต่ประการใด ในทางกลับกัน คณะกรรมการสรรหาฯ พยายามที่จะอ้างบทบัญญัติดังกล่าวเพื่อวินิจฉัยเสียเองว่า ข้าพเจ้าได้สละสิทธิแล้วหรือไม่ การกระทำดังกล่าวของคณะกรรมการสรรหาฯ ที่อ้างบทกฎหมายผิดบทและ ผิดลำดับขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด จึงสะท้อนเจตนาว่ามีวัตถุประสงค์เพื่อให้ตนเองมีอำนาจพิจารณาในเรื่อง ที่ตนมิได้มีอำนาจ และสื่อให้เห็นถึงพฤติกรรมที่มีอคติและไม่เป็นกลางอย่างชัดเจน

อนึ่ง บันทึกความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเพียงความเห็นทาง กฎหมายมิใช่บทบัญญัติแห่งกฎหมายที่คณะกรรมการสรรหาฯ จะนำมาอ้างอิงเพื่อเพิ่มเติมกรอบอำนาจ ตามที่กฎหมายกำหนดไว้ได้

ทั้งนี้ เมื่อพิจารณาขั้นตอนการได้มาซึ่งคณะกรรมการ กสทช. ตาม พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ จะปรากฏในหมวด ๑ คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ส่วนที่ ๓ การได้มาซึ่งรายชื่อผู้สมัครได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการสรรหา และส่วนที่ ๔ การเลือกและการแต่งตั้งกรรมการ ซึ่งแบ่งได้ ๔ ขั้นตอน ดังที่ข้าพเจ้าได้ชี้แจงต่อท่านตามเอกสารที่อ้างถึง ๓ - ๗ กล่าวโดยสรุปคือ

(๑) การเปิดรับสมัครบุคคลเพื่อแต่งตั้งเป็นกรรมการ กสทช. ให้ทราบเป็นการทั่วไป ซึ่งในขั้นตอนนี้ เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาฯ

(๒) การดำเนินการพิจารณาคัดเลือกผู้สมัครเข้ารับการสรรหา ของคณะกรรมการสรรหาฯ ซึ่งในขั้นตอนนี้ เป็นหน้าที่และอำนาจของคณะกรรมการสรรหาฯ

(๓) การพิจารณาให้ความเห็นชอบผู้ได้รับการคัดเลือกของวุฒิสภา ซึ่งในขั้นตอนนี้ เป็นหน้าที่และอำนาจของวุฒิสภา

(๔) การนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ซึ่งในขั้นตอนนี้ เป็นหน้าที่และอำนาจของประธานวุฒิสภาและนายกรัฐมนตรี

เมื่อพิจารณาขั้นตอนการได้มาซึ่งคณะกรรมการ กสทช. ลำดับที่ (๑)-(๔) จะเห็นได้ว่า คณะกรรมการสรรหาฯ จะมีอำนาจเพียงกระบวนการในขั้นตอนที่ (๑)-(๒) เท่านั้น แต่ไม่รวมถึงการตรวจสอบกระบวนการในขั้นตอนที่ (๓)-(๔) แต่อย่างใด

นอกจากนี้ เมื่อไม่ปรากฏว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ บัญญัติให้ คณะกรรมการจัดสรรฯ มีอำนาจวินิจฉัยปัญหาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหาหรือคัดเลือกตามมาตรา ๘ หรือวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งได้รับแต่งตั้งแล้วพ้นจากตำแหน่งหรือไม่แต่อย่างใด และหากเปรียบเทียบข้อกฎหมายเกี่ยวกับอำนาจการวินิจฉัยปัญหาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของคณะกรรมการสรรหาของหน่วยงานอื่น อาทิ องค์กรอิสระตามมาตรา ๑๒ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย จะเห็นได้ว่ากฎหมายขององค์กรอิสระเหล่านั้นบัญญัติอำนาจของคณะกรรมการสรรหาไว้เป็น ๒ ชั้นโดยชัดแจ้ง กล่าวคือ ๑) อำนาจวินิจฉัยปัญหาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหาหรือคัดเลือก และ ๒) อำนาจวินิจฉัยว่าผู้ดำรงตำแหน่งซึ่งได้รับแต่งตั้งแล้วพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ เช่น

- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการการเลือกตั้ง พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๔ ให้อำนาจคณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยปัญหาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครผู้ได้รับการคัดเลือก หรือผู้ได้รับการสรรหา และมาตรา ๑๖ วรรคสาม ให้อำนาจคณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยว่า กรรมการการเลือกตั้งผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือไม่

- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยผู้ตรวจการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๕ ให้อำนาจคณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยปัญหาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหา และมาตรา ๑๘ วรรคสาม ให้อำนาจคณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยว่า ผู้ตรวจการแผ่นดินผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือไม่

- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการป้องกันและปราบปรามการทุจริต พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๖ ให้อำนาจคณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยปัญหาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหา และมาตรา ๑๙ วรรคสาม ให้อำนาจคณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยว่า กรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือไม่

- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยการตรวจเงินแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๑๙ ให้อำนาจคณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยปัญหาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหา และมาตรา ๒๒ วรรคสาม ให้อำนาจคณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยว่า กรรมการตรวจเงินแผ่นดินผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือไม่

- พระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยคณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๐ มาตรา ๑๖ ให้อำนาจคณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยปัญหาคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครหรือผู้ได้รับการสรรหา และมาตรา ๒๐ วรรคสาม ให้อำนาจคณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติผู้ใดพ้นจากตำแหน่งหรือไม่

อย่างไรก็ตาม กสทช. มิได้เป็นองค์กรอิสระตามรัฐธรรมนูญ หากแต่เป็น “องค์กรของรัฐที่มีความเป็นอิสระ” ที่จัดตั้งขึ้น ตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๖๐ และมาตรา ๒๐ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ ไม่ได้บัญญัติอำนาจชั้นหลังให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยว่ากรรมการ กสทช. ซึ่งได้รับแต่งตั้งแล้วพ้นจากตำแหน่งหรือไม่ เพราะหากฝ่ายนิติบัญญัติประสงค์จะให้อำนาจคณะกรรมการสรรหา เช่นว่านั้น ย่อมต้องบัญญัติไว้โดยชัดแจ้งแก่คนที่ได้บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญขององค์กรอิสระ ประกอบทั้งมาตราดังกล่าวได้บัญญัติเหตุพ้นจากตำแหน่งของกรรมการ กสทช. ไว้โดยแยกเป็นกรณี “ขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗” ตามมาตรา ๒๐ (๔) และกรณี “กระทำการอันเป็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘” ตามมาตรา ๒๐ (๕) ivo อย่างชัดเจน ย่อมสะท้อนเจตนารมณ์ของกฎหมายว่าประเด็นตามมาตรา ๘ มิใช่ส่วนหนึ่งของการวินิจฉัยปัญหาขาดคุณสมบัติหรือมีลักษณะต้องห้าม ตามมาตรา ๗ ที่อยู่ในกรอบอำนาจของคณะกรรมการสรรหาตามมาตรา ๑๕/๑ หากแต่เป็นคนละกรณีและคนละกลไกตามที่กฎหมายกำหนดไว้โดยเฉพาะ

การที่คณะกรรมการสรรหาฯ จะอาศัยมาตรา ๑๕/๑ หรือระเบียบคณะกรรมการสรรหาฯ เพื่อขยายอำนาจวินิจฉัยหรือดำเนินกระบวนการตรวจสอบในประเด็นการฝ่าฝืนมาตรา ๘ และมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ ซึ่งกฎหมายไม่ได้กำหนดไว้ และหากไม่ปรากฏบทบัญญัติที่ให้อำนาจและวางระเบียบวิธีไว้โดยชัดแจ้ง ย่อมเป็นเพียงการกำหนดกระบวนการขึ้นเองโดยไม่มีฐานกฎหมายรองรับและได้ดำเนินการนอกขอบเขตอำนาจตามกฎหมายอันขัดต่อหลักความชอบด้วยกฎหมายของการใช้อำนาจทางปกครอง

ด้วยเหตุผลและข้อเท็จจริงดังกล่าวมาข้างต้น คณะกรรมการสรรหาฯ จึงไม่มีอำนาจพิจารณาเรื่องเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามของข้าพเจ้าอีกต่อไป นอกจากนั้นเมื่อคณะกรรมการสรรหาฯ อยู่ในฐานะเป็นคู่กรณีกับข้าพเจ้าอันเข้าลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๑๓ และเป็นกรณีมีเหตุซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาทางปกครองไม่เป็นกลางตามมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครองฯ ซึ่งต้องห้ามพิจารณาเรื่องดังกล่าว ทั้งนี้ หากคณะกรรมการสรรหาฯ ยังคงฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามกฎหมายย่อมถือว่าคณะกรรมการสรรหาฯ มีเจตนาปฏิบัติหรือละเว้นการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบเพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ข้าพเจ้า

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการตามกฎหมายต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(ศาสตราจารย์คลินิกสโรณ บุญใบชัยพฤกษ์)

ประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง

กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

งานเลขานุการประจำประธาน กสทช.

โทร. ๐ ๒๒๗๑ ๐๑๕๑ - ๖๐ ต่อ ๓๒๔๒

คำวินิจฉัยที่ ๒๕ - ๒๗/๒๕๕๕

เรื่องพิจารณาที่ ๓๗/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๓๘/๒๕๕๔

เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๕๕

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์

ศาลรัฐธรรมนูญ

วันที่ ๒๙ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๕

เรื่อง พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่

ศาลปกครองกลางส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีในคดีหมายเลขดำที่ ๑๑๙๐/๒๕๕๔ และที่ ๑๒๑๘/๒๕๕๔ เพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ จำนวน ๒ คำร้อง และผู้ตรวจการแผ่นดินเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) จำนวน ๑ คำร้อง ข้อเท็จจริงตามคำร้อง และเอกสารประกอบ สรุปได้ดังนี้

คำร้องที่หนึ่ง (เรื่องพิจารณาที่ ๓๗/๒๕๕๔) นายรัฐทรัพย์ นิซิด้า ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้องสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ ๑ และคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ ๒ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองว่า ผู้ฟ้องคดีสมัครเข้ารับการคัดเลือกเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติคัดเลือกผู้สมัครให้เป็นผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เพื่อให้เลขาธิการวุฒิสภานำรายชื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป

แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับคัดเลือก ผู้ฟ้องคดีเห็นว่ากระบวนการสรรหาและการลงมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ ตลอดจนระเบียบสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการคัดเลือกผู้สมควรได้รับเลือก เป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ โดยวิธีการสรรหา พ.ศ. ๒๕๕๓ ไม่ชอบด้วยกฎหมาย ผู้ฟ้องคดีจึงขอให้ศาลปกครองกลางมีคำสั่งเพิกถอนมติของผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ และระเบียบสำนักงานเลขาธิการวุฒิสภาดังกล่าว และได้แย้งว่า การที่พระราชบัญญัติต้องจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) กำหนดให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นกรรมการสรรหา กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ นั้น เป็นการขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) ที่ห้ามมิให้กรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นกรรมการของหน่วยงานของรัฐ จึงเป็นอันใช้บังคับไม่ได้ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๖ เป็นเหตุให้องค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหาดังกล่าวมีจำนวนไม่ครบตามที่กฎหมายกำหนด การสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติในครั้ง นี้ จึงไม่ชอบด้วยกฎหมาย

คำร้องที่สอง (เรื่องพิจารณาที่ ๓๘/๒๕๕๔) นายณัฐศิลป์ จงสงวน ผู้ฟ้องคดี ยื่นฟ้อง สำนักงานเลขาธิการวุฒิสภา ที่ ๑ และคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ที่ ๒ เป็นผู้ถูกฟ้องคดีต่อศาลปกครองว่า ผู้ฟ้องคดีสมัครเข้ารับการคัดเลือก เป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ต่อมาผู้ถูกฟ้องคดีที่ ๒ มีมติเลือกผู้สมัครให้เป็นผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติเพื่อให้เลขาธิการวุฒิสภานำรายชื่อเสนอให้วุฒิสภาพิจารณาต่อไป แต่ผู้ฟ้องคดีไม่ได้รับคัดเลือก และมีคำโต้แย้งเช่นเดียวกันกับคำร้องที่หนึ่ง

ศาลปกครองกลางเห็นว่า พระราชบัญญัติต้องจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) เป็นบทบัญญัติที่ศาลจะใช้บังคับแก่คดีทั้งสองและยังไม่มีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับ บทบัญญัติดังกล่าว จึงส่งคำโต้แย้งของผู้ฟ้องคดีทั้งสองมายังศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาวินิจฉัย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑

คำร้องที่สาม (เรื่องพิจารณาที่ ๑๕/๒๕๕๕) ผู้ตรวจการแผ่นดิน ผู้ร้อง ได้รับหนังสือร้องเรียน จากศาสตราจารย์ อมรา พงศาพิชญ์ ว่าพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ที่บัญญัติให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการ โทรคมนาคมแห่งชาติ โดยมีประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการสรรหา กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ขัดหรือแย้ง ต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒)

ผู้ร้องเห็นว่า การกำหนดให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นกรรมการสรรหา กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติตามบทบัญญัติดังกล่าว ก่อให้เกิดปัญหาในทางปฏิบัติและมีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) บัญญัติเกี่ยวกับคุณสมบัติและลักษณะต้องห้าม ของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติว่า กรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติต้องไม่เป็นพนักงานหรือลูกจ้าง ของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษาของรัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของรัฐ นอกจากนี้ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๕๖ บัญญัติให้ สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เป็นนิติบุคคล มีฐานะเป็นหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น การที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) บัญญัติให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติเป็นกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จึงเป็นการให้ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เป็นกรรมการของหน่วยงานของรัฐ อันเป็นการขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) ซึ่งทำให้มีปัญหาเกี่ยวกับการปฏิบัติหน้าที่ของประธานกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการเป็นกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จึงเสนอเรื่องให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติ องค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์

และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า ศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจรับคำร้อง ทั้งสามคำร้องนี้ไว้พิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง และมาตรา ๒๔๕ (๑) หรือไม่ เห็นว่า ตามคำร้องที่หนึ่งและคำร้องที่สองมีประเด็นโต้แย้งว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่ ซึ่งศาลปกครองกลางจะใช้บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวบังคับแก่คดี และยังมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญในส่วนที่เกี่ยวกับบทบัญญัตินี้มาก่อน กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๑ วรรคหนึ่ง ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาและการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๓) สำหรับคำร้องที่สาม เป็นกรณีที่ผู้ตรวจการแผ่นดินเสนอเรื่องพร้อมด้วยความเห็น ให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบ กิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) มีปัญหาเกี่ยวกับความชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่ กรณีจึงต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๔๕ (๑) ประกอบข้อกำหนดศาลรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณา และการทำคำวินิจฉัย พ.ศ. ๒๕๕๐ ข้อ ๑๗ (๑๘) ศาลรัฐธรรมนูญจึงมีคำสั่งรับคำร้องทั้งสามคำร้อง ไว้พิจารณาวินิจฉัย โดยให้รวมพิจารณาและวินิจฉัยไปในคราวเดียวกัน

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาวินิจฉัยมีว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒) หรือไม่

พิจารณาแล้วเห็นว่า รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๐๗ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๐ ว่าด้วยศาล ส่วนที่ ๒ ศาลรัฐธรรมนูญ โดยมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า ประธานศาลรัฐธรรมนูญ และตุลาการศาลรัฐธรรมนูญต้อง (๑) ไม่เป็นข้าราชการซึ่งมีตำแหน่งหรือเงินเดือนประจำ (๒) ไม่เป็นพนักงาน หรือลูกจ้างของหน่วยงานของรัฐ รัฐวิสาหกิจ หรือราชการส่วนท้องถิ่น หรือไม่เป็นกรรมการหรือที่ปรึกษา

ของรัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ (๓) ไม่ดำรงตำแหน่งใดในห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือองค์การที่ดำเนินธุรกิจโดยมุ่งหาผลกำไรหรือรายได้มาแบ่งปันกัน หรือเป็นลูกจ้างของบุคคลใด (๔) ไม่ประกอบอาชีพอิสระอื่นใด และมาตรา ๒๕๖ เป็นบทบัญญัติในหมวด ๑๑ ว่าด้วยองค์กรตามรัฐธรรมนูญ ส่วนที่ ๒ องค์กรอื่นตามรัฐธรรมนูญ โดยมาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๐๗ ซึ่งกำหนดเกี่ยวกับลักษณะต้องห้ามของประธานศาลรัฐธรรมนูญและตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ มาใช้บังคับกับกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติด้วยโดยอนุโลม เมื่อพิจารณาประกอบกันแล้ว เห็นได้ว่าการที่รัฐธรรมนูญกำหนดลักษณะต้องห้ามของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติไว้เช่นนั้น มีเจตนารมณ์ที่จะป้องกันมิให้ผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติกระทำการอันเป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์หรือขัดแย้งกับอำนาจหน้าที่ของกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ เพื่อป้องกันมิให้เกิดความระแวงสงสัยในความเป็นอิสระและความเป็นกลาง

พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ เป็นกฎหมายที่ตราขึ้นตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔๗ เพื่อให้มีองค์กรของรัฐที่เป็นอิสระองค์กรหนึ่งทำหน้าที่ดำเนินการจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม ซึ่งเป็นทรัพยากรสื่อสารของชาติ เพื่อประโยชน์สาธารณะ ประกอบกับมาตรา ๓๐๕ (๑) กำหนดให้กฎหมายดังกล่าวต้องมีสาระสำคัญให้มีคณะกรรมการเฉพาะด้านเป็นหน่วยย่อยภายในองค์กรนั้นแยกต่างหากจากกัน ทำหน้าที่กำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ และกำกับการประกอบกิจการโทรคมนาคม โดยมีรายละเอียดว่าด้วยการกำกับและคุ้มครองการดำเนินกิจการ การจัดให้มีกองทุนพัฒนาทรัพยากรสื่อสาร และส่งเสริมให้ภาคประชาชนมีส่วนร่วมในการดำเนินการสื่อสารมวลชนสาธารณะ พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๖ วรรคหนึ่ง จึงบัญญัติให้มีคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ เรียกโดยย่อว่า กสทช. จำนวนสิบเอ็ดคน ประกอบด้วยผู้ที่มีผลงานหรือมีความรู้ และมีความเชี่ยวชาญหรือประสบการณ์ด้านต่าง ๆ ทั้งนี้ กระบวนการการได้มาซึ่ง กสทช. มีสองส่วนซึ่งมีขั้นตอนตามที่บัญญัติไว้ในมาตรา ๙ ถึงมาตรา ๑๘ คือ ส่วนที่หนึ่ง มาจากรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการคัดเลือกกันเองของสมาคม

สถาบัน หรือองค์กรต่าง ๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้ตามมาตรา ๙ ถึงมาตรา ๑๓ ส่วนที่สอง มาจากรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการสรรหาตามมาตรา ๑๔ และมาตรา ๑๕ จากนั้นเลขาธิการวุฒิสภาจะนำรายชื่อดังกล่าวทั้งหมดมารวมเป็นบัญชีเดียวกันและให้วุฒิสภามีมติเลือกผู้สมควรเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติจากบัญชีรายชื่อดังกล่าวต่อไปตามมาตรา ๑๖ ถึงมาตรา ๑๘

สำหรับการได้มาซึ่งรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการสรรหานี้ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง บัญญัติให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ จำนวนสิบห้าคน ทำหน้าที่คัดเลือกผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติซึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ประธานสภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี ปลัดกระทรวงกลาโหม ปลัดกระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร ผู้อำนวยการศูนย์เทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์และคอมพิวเตอร์แห่งชาติ นายกสภาวิศวกร ประธานสภาคนพิการทุกประเภทแห่งประเทศไทย นายกสมาคมวิชาการนิเทศศาสตร์และการสื่อสารมวลชนแห่งประเทศไทย นายกสมาพันธ์สมาคมวิชาชีพวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์ ประธานคณะกรรมการประสานงานองค์กรพัฒนาเอกชน กรรมการสมาคมส่งเสริมสถาบันกรรมการบริษัทไทย ประธานสภาวิชาชีพข่าววิทยุและโทรทัศน์ไทย ประธานสหพันธ์วิทยุชุมชนแห่งชาติ และประธานสหพันธ์องค์กรผู้บริโภค เห็นได้ว่า การที่กฎหมายบัญญัติให้มีคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติมาจากผู้แทนหลากหลายองค์กรก็ด้วยมีเจตนารมณ์เพื่อให้มีบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ ที่เป็นอิสระและเป็นกลางทางการเมืองเข้ามาร่วมทำหน้าที่กลั่นกรองให้ได้บุคคลที่เหมาะสมมาดำรงตำแหน่งกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติตามวัตถุประสงค์ของกฎหมาย

การที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหาเฉพาะเมื่อมีเหตุที่ต้องมีการเลือกและแต่งตั้งกรรมการ เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการสรรหาเพื่อเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาเลือกพร้อมกับรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการคัดเลือกกันเองของสมาคม สถาบัน หรือองค์กรต่าง ๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้

อีกส่วนหนึ่ง เท่านั้น คณะกรรมการสรรหาได้มีอำนาจหน้าที่ในการสรรหาเพื่อคัดเลือกกรรมการโดยตรง แต่อย่างไร เมื่อการดำเนินการสรรหาเสร็จสิ้นแล้ว ภารกิจของคณะกรรมการสรรหาในครั้งนั้นก็สิ้นสุดลง การทำหน้าที่ของประธานกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติในการเป็นกรรมการสรรหาในครั้งนั้นก็สิ้นสุดลงด้วย ทั้งนี้ มาตรา ๑๔ วรรคสอง ยังได้บัญญัติห้ามมิให้กรรมการสรรหาสมัครเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ และไม่ปรากฏว่ามีบทบัญญัติมาตราใดกำหนดให้ กรรมการสรรหาทำหน้าที่ในทางบริหารงาน หรือเป็นที่ปรึกษา หรือเข้าไปก้าวก่ายแทรกแซงการปฏิบัติหน้าที่ของ กสทช. หรือสำนักงาน กสทช. ได้ อีกทั้งคณะกรรมการสรรหาได้มีรายได้หรือค่าตอบแทนเป็นเงินเดือน หรือเงินประจำตำแหน่ง หรือค่าตอบแทนในฐานะกรรมการของ กสทช. ดังนั้น การเป็นกรรมการสรรหา กรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติของประธานกรรมการ สิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการ วิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) จึงไม่เข้าลักษณะเป็นการกระทำที่เป็นการขัดกันแห่งผลประโยชน์ และไม่อยู่ในความหมายของคำว่า กรรมการของหน่วยงานของรัฐอันจะเป็นลักษณะต้องห้ามตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒)

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง (๑) ไม่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๕๖ วรรคห้า ประกอบมาตรา ๒๐๗ วรรคหนึ่ง (๒)

นายวสันต์ สร้อยพิสุทธิ์

ประธานศาลรัฐธรรมนูญ

นายจรูญ ภัคดีธนากุล

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายจรูญ อินทจาร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายเฉลิมพล เอกอุรุ

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายชัช ชลวร

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายนุรักษ์ มาประณีต

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายบุญส่ง กุลบุปผา

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

นายอุดมศักดิ์ นิติมนตรี

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ด่วนที่สุด

ที่ สทช ๑๐๐๑/๒๓๔๒๗

สำนักงาน กสทช.
๘๗ พหลโยธิน สามเสนใน
พญาไท กทม. ๑๐๔๐๐

๒๕ มิถุนายน ๒๕๖๙

เรื่อง ขอให้พิจารณาและมีคำสั่งให้คณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ ยุติการดำเนินการเนื่องจากไม่มีอำนาจตามกฎหมาย อันมีผลกระทบต่ออำนาจหน้าที่ของประธานวุฒิสภา ตามมาตรา ๑๘ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ

กราบเรียน ประธานวุฒิสภา

อ้างถึง หนังสือสำนักงาน กสทช. ด่วนที่สุด ที่ สทช ๑๐๐๑/๒๓๔๒๗ ลงวันที่ ๒๕ พฤษภาคม ๒๕๖๘ เรื่อง ขอคัดค้านและโต้แย้งการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายของคณะกรรมการสรรหา

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
๑. หนังสือคณะกรรมการสรรหา กสทช. ลับ ด่วนที่สุด ที่ สว (กสทช) ๐๐๐๘/(ส) ๒๗๓ ลงวันที่ ๑๐ มิถุนายน ๒๕๖๙ เรื่อง ขอข้อมูลและเชิญเข้าร่วมประชุม
  ๒. ประกาศคณะกรรมการสรรหา กสทช. เรื่อง การเปิดรับข้อมูล ข้อเท็จจริง
  ๓. คำวินิจฉัยศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๕ - ๒๗/๒๕๕๕
  ๔. สื่อสังคมออนไลน์ DAILYNEWS ONLINE - เดลินิวส์ วันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๘
  ๕. สื่อสังคมออนไลน์ แนวหน้า เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๘

ตามที่ข้าพเจ้า ศาสตราจารย์คลินิกสรณ บุญใบชัยพฤกษ์ ประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (ประธานกรรมการ กสทช.) เคยคัดค้านและโต้แย้งการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายรวมถึงการประชุมของคณะกรรมการสรรหากรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ (คณะกรรมการสรรหาฯ) เมื่อวันที่ ๕ มิถุนายน ๒๕๖๙ ต่อประธานวุฒิสภา ตามหนังสือที่อ้างถึง แต่ต่อมาคณะกรรมการสรรหาฯ ได้อ้างอำนาจตามมาตรา ๑๕/๑ แห่งพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ และกำกับประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรฯ) และยังคงดำเนินการตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ (๒) ของข้าพเจ้า โดยได้มีการจัดประชุม มีมติ ออกประกาศเปิดรับข้อมูล ข้อเท็จจริง เรียกเอกสาร และเชิญให้ข้าพเจ้าเข้าร่วมประชุมเพื่อชี้แจงข้อเท็จจริง ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๑ - ๒ ซึ่งการดำเนินการที่ไม่ชอบด้วยกฎหมายดังกล่าวทำให้เกิดความเสียหายแก่ข้าพเจ้า นั้น

ข้าพเจ้าได้ตรวจสอบข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องแล้วเห็นว่า การดำเนินการดังกล่าวไม่ชอบด้วยกฎหมายเนื่องจากมาตรา ๑๕/๑ ให้อำนาจคณะกรรมการสรรหาฯ เฉพาะการวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของ “ผู้สมัครเข้ารับการสรรหา” หรือ “ผู้ได้รับการคัดเลือก” ในกระบวนการสรรหาเท่านั้น มิได้ครอบคลุมถึงบุคคลซึ่งได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภาและได้รับพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งประธานกรรมการ กสทช. แล้ว

ประกอบกับ ...

ประกอบกับเคยมีคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญที่ ๒๕ - ๒๗/๒๕๕๕ ที่ได้วินิจฉัยเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหาว่าสิ้นสุดลงเมื่อใด ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญได้วินิจฉัยว่า “การที่พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่และกำกับการประกอบกิจการวิทยุกระจายเสียง วิทยุโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคม พ.ศ. ๒๕๕๓ มาตรา ๑๔ วรรคหนึ่ง กำหนดให้มีคณะกรรมการสรรหา เฉพาะเมื่อมีเหตุที่ต้องมีการเลือกและแต่งตั้งคณะกรรมการ เพื่อทำหน้าที่คัดเลือกผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีสรรหาเพื่อเสนอต่อวุฒิสภาพิจารณาลงมติคัดเลือกพร้อมกับรายชื่อผู้สมควรได้รับเลือกเป็นกรรมการโดยวิธีการคัดเลือกกันเองของสมาคม สถาบัน หรือองค์กรต่างๆ ที่ขึ้นทะเบียนไว้อีกส่วนหนึ่ง เท่านั้น คณะกรรมการสรรหามีได้มีอำนาจหน้าที่ในการสรรหาเพื่อคัดเลือกกรรมการโดยตรงแต่อย่างใด เมื่อการดำเนินการสรรหาเสร็จสิ้นแล้วภารกิจของคณะกรรมการสรรหาในครั้งนั้นก็สิ้นสุดลง” ตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๓

ซึ่งคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญ ตามมาตรา ๒๑๑ วรรคสี่ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ ระบุว่า คำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญให้เป็นเด็ดขาด มีผลผูกพันรัฐสภา คณะรัฐมนตรี ศาล องค์กรอิสระ และหน่วยงานของรัฐ ดังนั้น อำนาจของคณะกรรมการสรรหา จึงสิ้นสุดลงไปแล้ว ประธานวุฒิสภาจึงมีอำนาจหน้าที่ตามมาตรา ๑๘ โดยที่มาตรา ๑๘ ได้บัญญัติไว้โดยเฉพาะว่า ในกรณีผู้ได้รับความเห็นชอบจากวุฒิสภายังมีลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๘ อยู่ ให้ผู้นั้นแสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพดังกล่าวแล้วต่อประธานวุฒิสภาภายในเวลาที่ประธานวุฒิสภากำหนด ก่อนที่นายกรัฐมนตรีจะนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง ดังนั้น ประธานวุฒิสภาจึงเป็นผู้ที่กฎหมายกำหนดให้มีบทบาทและอำนาจเกี่ยวกับการรับและพิจารณาหลักฐานตามมาตรา ๑๘ ประกอบกับมาตรา ๘ มิใช่คณะกรรมการสรรหา แต่ประการใด โดยเมื่อวันที่ ๘ มกราคม ๒๕๖๕ ข้าพเจ้าได้แสดงหลักฐานว่าได้ลาออกหรือเลิกประกอบอาชีพหรือวิชาชีพตามที่กฎหมายกำหนดต่อประธานวุฒิสภาแล้ว และได้ดำเนินการตามขั้นตอนแห่งมาตรา ๑๘ อย่างครบถ้วนก่อนการนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งข้าพเจ้าเป็นประธานกรรมการ กสทช. ข้าพเจ้าจึงอยู่ในสถานะเป็นผู้ดำรงตำแหน่งกรรมการ กสทช. โดยชอบตามกระบวนการที่กฎหมายกำหนด มิใช่ผู้สมัครหรือผู้ได้รับการคัดเลือกในชั้นคณะกรรมการสรรหา ที่คณะกรรมการสรรหา จะใช้อำนาจในการตรวจสอบคุณสมบัติและลักษณะต้องห้ามตามมาตรา ๗ ได้อีกต่อไป

ดังนั้น การที่คณะกรรมการสรรหา ได้รับหนังสือแจ้งข้อคัดค้านและโต้แย้งการปฏิบัติหน้าที่โดยมิชอบด้วยกฎหมายไปแล้ว แต่คณะกรรมการสรรหา ยังคงดำเนินการในทางปฏิบัติ โดยยืนยันการใช้อำนาจที่ไม่เป็นไปตามกฎหมายในการตรวจสอบข้าพเจ้าอย่างมีอคติและไม่เป็นกลาง ประกอบกับคณะกรรมการสรรหา ได้แจ้งให้ข้าพเจ้าทราบว่า “ตามที่คณะกรรมการสรรหากรรมการ กสทช. ได้รับหนังสือสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรีตามคำริของนายกรัฐมนตรีได้แจ้งให้ดำเนินการพิจารณำบันทึกสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา กลับ เรื่องเสร็จที่ ๑๐๐๕ - ๑๐๐๖/๒๕๖๘ ... ดังนั้น กรณีการประชุมของคณะกรรมการสรรหากรรมการ กสทช. ในคราวประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๖๙ เมื่อวันที่ ๘ พฤษภาคม ๒๕๖๙ จึงมิได้เป็นกรณีที่มีผู้ร้องเรียนตามระเบียบคณะกรรมการสรรหากรรมการ กสทช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการในการเสนอเรื่องเพื่อให้คณะกรรมการสรรหาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของผู้สมัครเข้ารับการสรรหา หรือผู้ได้รับการคัดเลือกเป็นกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ พ.ศ. ๒๕๖๔ แต่อย่างใด” กรณีจึงแสดงให้เห็นอย่างชัดเจนว่า การดำเนินการของคณะกรรมการสรรหา ในกรณีของข้าพเจ้ามิได้เป็นการดำเนินการภายใต้อำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการสรรหา ตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ และระเบียบของคณะกรรมการสรรหา ที่ออกโดยอาศัยอำนาจตามกฎหมายฉบับดังกล่าวแต่อย่างใด

ข้าพเจ้า ...

ข้าพเจ้าจึงขอกราบเรียนท่านประธานวุฒิสภาซึ่งมีอำนาจตามพระราชบัญญัติองค์กรจัดสรร
คลื่นความถี่ฯ ตามมาตรา ๑๘ ดังที่กล่าวมาแล้ว ได้โปรดพิจารณา ดังนี้

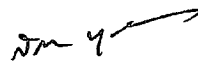
๑. มีคำวินิจฉัยชี้ขาดในเรื่องนี้และมีคำสั่งแจ้งให้คณะกรรมการสรรหาฯ และสำนักงาน
เลขาธิการวุฒิสภาซึ่งปฏิบัติหน้าที่หน่วยธุรการของคณะกรรมการสรรหาฯ ยุติการดำเนินการใด ๆ ที่เกี่ยวกับ
การตรวจสอบคุณสมบัติหรือลักษณะต้องห้ามของข้าพเจ้า เนื่องจากเป็นการดำเนินการโดยปราศจาก
ฐานอำนาจตามกฎหมาย ตามหลัก “ไม่มีกฎหมาย ไม่มีอำนาจ” อันเป็นการก้าวล่วงหรือกระทบต่ออำนาจ
หน้าที่ของประธานวุฒิสภา

๒. ขอยืนยันว่า ข้าพเจ้ามีคุณสมบัติครบถ้วน โดยไม่มีการกระทำใดอันเป็นการฝ่าฝืน
พระราชบัญญัติองค์กรจัดสรรคลื่นความถี่ฯ มาตรา ๘ และมาตรา ๑๘ ตามที่กล่าวอ้างในรายงานการ
สอบหาข้อเท็จจริงกรณีขอความอนุเคราะห์ตรวจสอบคุณสมบัติของศาสตราจารย์คลินิกนายแพทย์สรณ
บุญใบชัยพฤกษ์ ประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ
โดยคณะกรรมการการเทคโนโลยีสารสนเทศ การสื่อสาร และการโทรคมนาคม วุฒิสภา ซึ่งเป็นข้อมูล
ที่คณะกรรมการสรรหาฯ ใช้ประกอบการพิจารณา

๓. เพื่อเป็นการยืนยันความจริงและได้ข้อมูลที่ครบถ้วนในการพิจารณาเรื่องดังกล่าว
ตลอดจนให้ความเป็นธรรมแก่ข้าพเจ้า จึงขอความอนุเคราะห์ท่านได้โปรดมีหนังสือถึงมหาวิทยาลัยมหิดล
เพื่อขอรายงานผลการตรวจสอบข้อเท็จจริงของมหาวิทยาลัยมหิดลดังกล่าวต่อกรณีที่สำนักงานปลัดกระทรวง
อุดมศึกษา วิจัยและนวัตกรรม ได้มอบหมายให้ดำเนินการ ซึ่งผลการตรวจสอบแสดงให้เห็นว่า นับตั้งแต่วันที่
๘ มกราคม ๒๕๖๕ จนถึงวันที่ ๑๒ เมษายน ๒๕๖๕ ข้าพเจ้ามิได้มีสถานะเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย
แต่อย่างใด ทั้งนี้ เป็นไปตามที่ปรากฏในสื่อสังคมออนไลน์ DAILYNEWS ONLINE – เดลินิวส์ เมื่อวันที่ ๘
ตุลาคม ๒๕๖๘ และสื่อสังคมออนไลน์ แนวหน้า เมื่อวันที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๖๘ ตามลิงก์ที่ส่งมาด้วย ๔ - ๕

จึงกราบเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไปด้วย จะเป็นพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถืออย่างยิ่ง

(ศาสตราจารย์คลินิกสรณ บุญใบชัยพฤกษ์)
ประธานกรรมการกิจการกระจายเสียง
กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ

งานเลขานุการประจำประธาน กสทช.

โทร. ๐ ๒๒๗๑ ๐๑๕๑ - ๖๐ ต่อ ๓๒๔๒